

ZAKOŃCZENIE

Decydując się na podjęcie tematu „Import równoległy w prawie farmaceutycznym jako zagadnienie publicznego prawa gospodarczego” nie byłam do końca świadoma wpływu, jaki wywołuje import równoległy produktów leczniczych zarówno na relację przedsiębiorca – przedsiębiorca, jak i na relację przedsiębiorca – konsument.

Najczęściej wskazywaną w literaturze przedmiotu zaletą wynikającą z importu równoległego jest potencjalnie niższa cena produktu leczniczego. Taka sytuacja stanowi czynnik zachęcający dla pacjenta – konsumenta przy wyborze ofert przedsiębiorstw farmaceutycznych, z uwagi na wysokie prawdopodobieństwo zyskania korzyści finansowej. Sformułowanie „potencjalnie niższa cena” oznacza, że nie we wszystkich przypadkach będzie to cena faktycznie niższa, bowiem jak wskazałam w powyższej pracy ustalanie cen produktów leczniczych nie jest uzależnione od swobodnego uznania producenta konkretnego leku, a niejednokrotnie jest wynikiem decyzji organów administracji publicznej. Dlatego też w niektórych przypadkach odpowiedniejsze będzie wskazywanie innej zalety importu równoległego w postaci „alternatywnego źródła zaopatrzenia”.

Odpowiadając na drugie pytanie postawione na początku pracy należy podkreślić, że działalność gospodarcza importera równoległego, podobnie jak każda inna działalność gospodarcza podejmowana w zakresie wytwarzania i handlu produktami leczniczymi jest poddana reglamentacji, co odzwierciedla się przede wszystkim w obowiązku uzyskania stosownego zezwolenia.

Brak szczegółowej regulacji dotyczącej importu równoległego w unijnym prawie pierwotnym i wtórnym nie oznacza, że jest to działanie sprzeczne z prawem. Jak już wielokrotnie zaznaczałam uzasadnienie dla tej instytucji ma swoją znaczącą podstawę w orzecznictwie TSUE, który ocenia import równoległy jako przejaw zasady swobodnego przepływu towarów w ramach wolnego rynku. Oznacza to, że import równoległy jest chroniony przepisami prawa, a jego ograniczenie może nastąpić jedynie w ściśle określonych warunkach, wskazanych w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w orzecznictwie TSUE

Regulacja prawna importu równoległego znajdująca się w ustawie Prawo farmaceutyczne w pełni odzwierciedla stanowisko TSUE. Należy również podkreślić, że

przedstawiciele doktryny w publikacjach przywołanych w powyższym opracowaniu w pełni akceptują zjawisko importu równoległego produktów leczniczych.

Zaznaczona we wstępie wieloaspektowość importu równoległego produktów leczniczych przejawia się również w interakcji występującej pomiędzy wykonywaniem uprawnień z importu równoległego a prawem własności przemysłowej i prawem ochrony konkurencji. Przedsiębiorca uprawniony ze znaku towarowego, czy też przedsiębiorca posiadający pozycję dominującą na rynku właściwym zasadniczo wykonują swoje uprawnienia w sposób albo uniemożliwiający albo jedynie ograniczający import równoległy. Moim zdaniem nie można kategorycznie negować takich zachowań, ponieważ trzeba wyważyć interesy zarówno hurtowników, którym przepisy prawne gwarantują prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie importu równoległego, jak i producentów produktów leczniczych, którzy ewidentnie są na przegranej pozycji, ponieważ istotą importu równoległego jest przede wszystkim ominięcie kanału dystrybucji prowadzonej przez wytwórców produktów leczniczych.

Podsumowując powyższe rozważania należy uznać wymowny wpływ importu równoległego produktów leczniczych na funkcjonowanie wolnego rynku w Unii Europejskiej i należy go postrzegać jako element służący wzmocnieniu konkurencji między podmiotami gospodarczymi.

INNE ŹRÓDŁA

Swobodny przepływ towarów. Przewodnik stosowania postanowień traktatowych regulujących swobodny przepływ towarów. Dostępny na stronie internetowej pod adresem http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/files/goods/docs/art34-36/new_guide_pl.pdf

Raport z badania rynku hurtowego obrotu lekami w Polsce, Warszawa 2006. Dostępny na stronie internetowej pod adresem http://uokik.gov.pl/analizy_ryнку2.php